

ikke nogen Strandvej nu, og man skal gaa langt, inden man har den friske Natur for Øje. Jeg saa endog i Aftes i „Berlingske Tidende“ en Beklagelse fremsat over, at man nu var ved at ødelægge de sidste smukke Udsigtspunkter, der er paa den Vej, oppe ved Skodsborg, ved nye Bygninger, der er planlagte saaledes, at de ganske vilde spærre af for Udsigten til Sundet. Der er neppe nogen af os, der er i Tvivl om, hvilken Værdi det har for en Befolkning, navnlig en Befolkning, der i Tusindvis drager ud i den fri Natur, at der er smukke Udsigtspunkter. Det synes snart, som om vi kunde komme ind paa en Ordning — eller hvad skal jeg kalde det: en Uorden —, hvor Udsigten fra Sjællands Kyst vil blive hemmet ved en Mur af Bygninger, der rejser sig overalt og spærre af for det frie Sund, det aabne Vand. Skal man glæde sig ved Udflugter, bør man have den frie Natur for Øje i saa vid Udstrækning som muligt.

Jeg hælder til den gamle Tanke, at et „Tilbage til Naturen“ i Virkeligheden har overordentlig stor Betydning for et Folks Ve og Vel, et „Tilbage til Naturen“, som her vil sige, at man glæder sig ved Naturen i saa vid Udstrækning, som Forholdene tillader det, og at Lovgivningsmyndighederne bidrager til, at man ikke i højere Grad end nødvendigt forandrer paa den frie Natur. Det kan ikke lykkes ved privat Initiativ at komme den Slags Vandalisme til Livs, som hindrer de frie Udsigter, det kan kun lykkes ved, at Staten tager Sagen op. Der tiltrænges en Naturfredningslov i vort Land, og jeg tror, det vilde være en udmærket Foranstaltning, om vi kunde gaa dertil. En privat Forening, der virker paa dette Omraade, og som jeg selv har haft den Ære at staa i direkte Forbindelse med, har gjort meget for at sikre Befolkningen Adgang til Kysterne, men dens Virksomhed vil altid være stærkt begrænset, og en effektiv Virksomhed paa dette Omraade kan kun tænkes mulig, ved at Staten tager sig af Sagen, og vi faar en Naturfredningslov. Jeg vil da haabe, at den højtærede Indenrigsminister maa være i Stand til at give os et Tilsagn derom.

Jeg vil dernæst henvende et Par Ord til den højtærede Justitsminister vedrørende Københavns Forlystelseliv. Der var et Øjeblik, hvor der var nogen Bevægelse overfor Spørgsmaalet om de Rettigheder, Varieteerne i København har. Nu er det meget muligt, at en meget stor Del af dette Tings Medlemmer ikke bryder sig videre om Varietéunderholdning, men det kan

være, at man ofte ser noget forkert paa den Ting. Ved Varieté forstaar man som Regel kun en Anstalt for nogle Sangerinder, der synger mere eller mindre dristige Viser. Man glemmer, at Varieteerne, som Tiderne er gaaet, i Virkeligheden har forbedret sig meget med Hensyn til, hvad man kan kalde den gode Smag, at man ofte har set Kunsten holde sit Indtog paa selve Varietéscenen, og det har været af stor Værdi for den Del af Befolkningen, der søger paa disse Steder. Nu har vi desværre i Kraft af en slet Lov, Loven om Forlystelsesskatten, opnaaet at faa den bedste Varieté i København ødelagt. Den sluttede forleden Dag, og der er neppe nogen Københavner, der har set den slutte uden at beklage det, fordi der her var ydet et Bevis for, at der paa et saadant Sted kan gives Publikum en virkelig god Underholdning. Men da Forlystelsesskatten ikke lader sig ophæve — jeg vilde haabe, det maatte kunne ske, Klagerne over den er mange —, før den kommer til Revision, maa man søge at gøre Varieteernes Underholdning saa god som muligt. Jeg er glad over, at den højtærede Justitsminister har taget den Beslutning, at de saakaldte Kabaretter, der opføres paa Varieteerne, i hvert Fald skal være uantastede til Januar. Jeg ynder i og for sig ikke denne Kunstgenre, jeg foretrækker langt Theatre og Koncerter, men der findes adskillige, som sætter Pris paa Kabaretterne, disse smaa, glade Underholdningsstykker. (Afbrydelse). Ja, naturligvis kan ogsaa Kabaretten, der følger efter Underholdningen i Varietéen, have sin Værdi. Men hvis man skal se paa det Forhold, her er Tale om, ved jeg ikke, om Teatrene virkelig, med al Respekt for deres Underholdning — og det, de byder Publikum, staar jo meget over, hvad man naturligt kan vente paa en Varieté — er interesserede i, at man gaar saa stærkt til Værks mod den Kunststart, som hedder Kabaretten. Naar den højtærede Justitsminister har udskudt Sagen til Januar, er det meget godt, men jeg synes, man burde være noget mere liberal overfor denne Underholdning paa Varieteerne, end der er antydnet i det, der foreligger indtil de sidste Dage. Thi fra 1. Januar vil der altsaa virkelig komme en ny Ordning, som forekommer mig at være lidt for nærgaaende overfor den Underholdning, Varieteerne byder paa det nævnte Omraade. Det er meget interessant at sammenligne, hvorledes man tidligere har moret sig paa saadanne Forlystelsessteder, hvor der var